

REFLEKTIVNÍ ZÁPIS Č. 1:

Při psaní vašeho zápisu se můžete nechat vést následujícími otázkami:

- 1) Jaká pro mě hodina byla?
- 2) Jaká podle mě byla hodina pro studenty
- 3) Co se mi povedlo?
- 4) Co můžu příště udělat jinak?

V tejto reflexii sa zamerám na hodinu, kde som učila Banskobystrický kraj, konkrétne 8. C triedu.

Začiatok hodiny bol spoznávací, kdeže žiaci prišli po skoro roku do školy, tak nevedeli čo majú čakať a už vôbec od praktikantky. Po pár minútach sa už ale atmosféra uvoľnila a žiaci sa začali aktívne zapájať do hodiny. Na žiakoch bolo zreteľne pociťovať dlhú absenciu zo školského prostredia. Niektorí sa hanbili, iní zase boli až prehnane aktívny – nevedeli sa sústrediť. Z tohoto hľadiska bola pre mňa hodina dosť náročná, pretože popri tom, ako som z nimi opakovala učivo, ktoré sa učili ešte online formou, som ich musela neustále upozorňovať aby boli pokojnejší a potichu. Bola som prekvapená, no veľa z nich malo dosť značný problém s orientáciou na mape Slovenska. Neodkázali mi ukázať tok rieky alebo polohu pohoria či mesta.

Pre študentov bola hodina dosť prínosná jako mi oni sami po hodine povedali. Boli milo prekvapení z pracovného listu, ktorý so mim poskytla. Vraveli, že obvykle s ničím takýmto nepracujú. Páčilo sa im, že som ich vyvolávala striedavo k mape na tabuli a pýtala sa ich otázky. Zahrnula som do vyučovania aj zaujímavosti, ako napríklad výhru Zvolena v hokeji, keďže to bola hokejová škola tak to dosť ocenili. Taktiež výrobu zvolenských jogurtov som im priblížila známou reklamou z televízie. Tieto informácie si podľa mňa oveľa viac zapamätali, ako keby som im to dala len ako zoznam.

Myslím, že som si vedela spraviť poriadok v triede, čo sa atmosféry týka. Po chvíli pochopili, že cesta výkrikami a vyrušovaním nevedie. Musím povedať, že tvorba pracovného listu bol dobrým krokom k zopakovaniu celého učiva. Bola to pre nich samostatná práca, kedy ja jako učiteľ som si mala možnosť trochu oddýchnuť a zároveň pre nich to bolo niečo iné a zaujímavé. K tvorbe pracovného listu som využila Mapker. Tempo reči som mala primerané a hlasitosť tiež. Komunikovala som s nimi najlepšie jako som vedela, a čo sa týka spätnej väzby, tiež som vycítila, že sa im tento štýl vyučovania páči.

Ak by som učila nabudúce toto učivo, určite by som využila dataprojektor, ktorý som nanešťastie nemala k dispozícii v danej učebni. Chýbalo mi ukazovanie rôznych obrázkov, zaujímavostí a máp, čo by možno žiakov ešte viac zaujalo a vtlačilo im tieto informácie do pamäti. Musím si dať pozor v budúcnosti na opakované vyvolávanie tých istých žiakov. Ostaní sa totiž spoliehajú na tých aktívnejších a 70 % triedy buď komunikuje málo alebo vôbec. Musím ich nabudúce viac aktivizovať.